

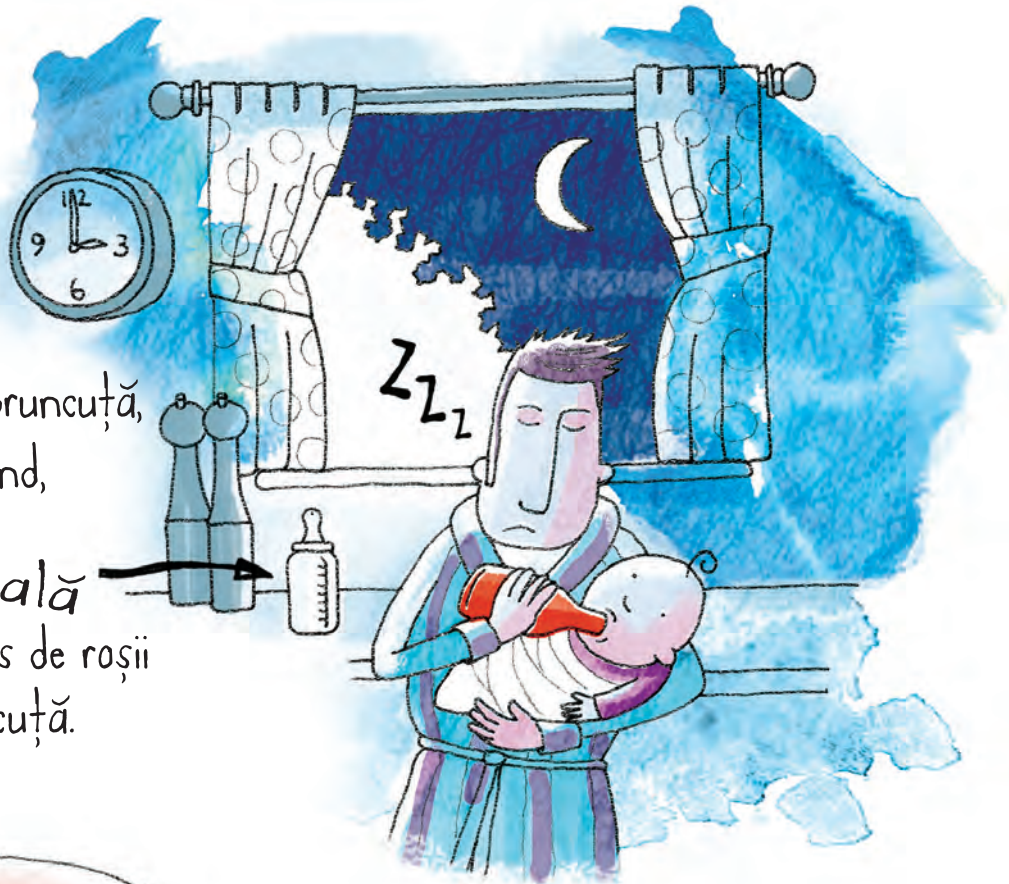
Adam Bestwick

mai mult
ketchup,
va rog!

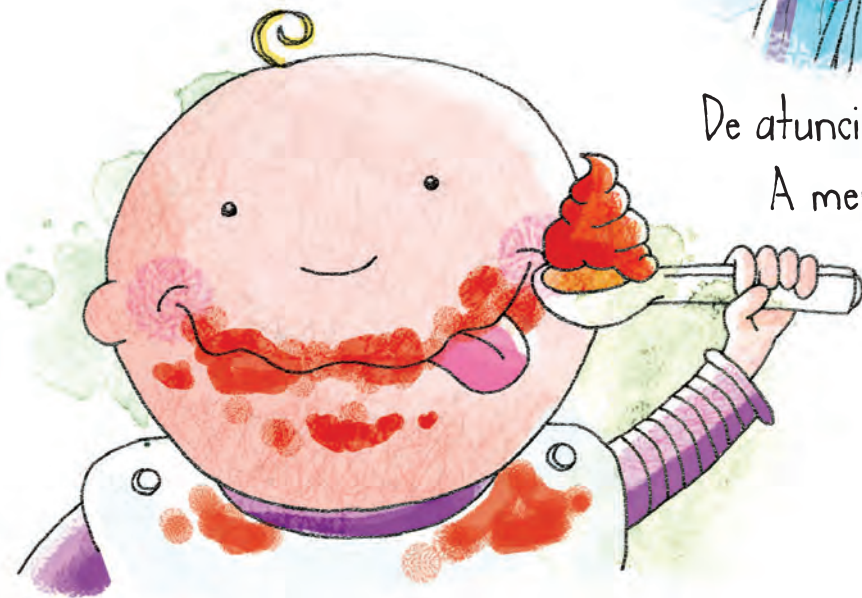
Ia aminte la povestea
(Ce nu-i una inventată)
Despre Ruby, sora mea,
Care mult de tot iubea
Sosul roșu de tomate.
Dacă știi cumva și tu
De ketchup vreun iubitor,
Necazurile noastre toate
Spune-i-le repejor.

Pe când era Ruby pruncuță,
Tata, somnoros fiind,

Mare greșeală

I-a dat să bea sos de roșii
Și nu lapte de văcuță.

De atunci încolo, totul

A mers din rău în mai rău:

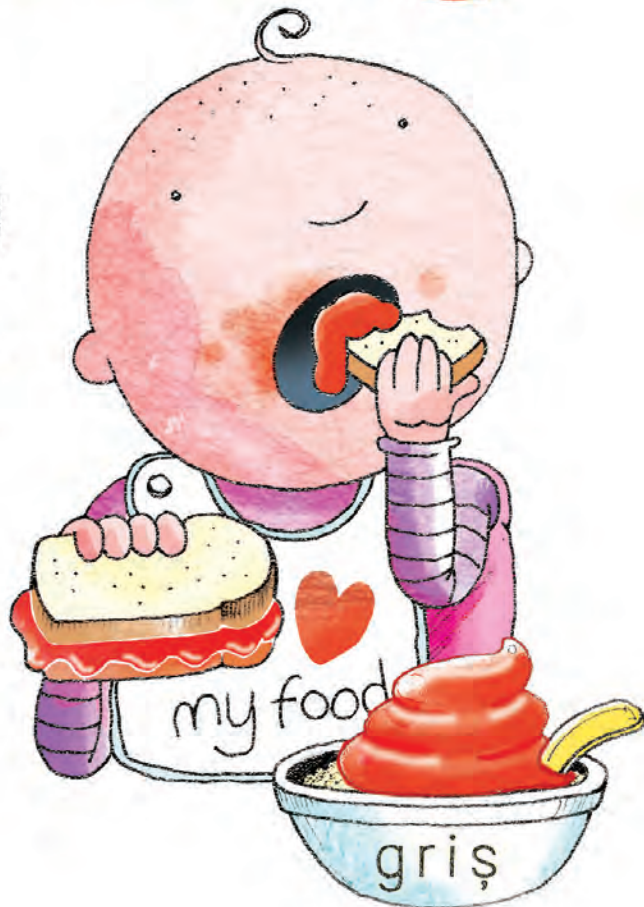
Ruby cerea mereu sosul
Și-altceva nu mânca, zău!

Decât sosul ei preferat!

Sos de roşii în piure,
Sos de roşii peste sendviş...

Peste unt, tot sos de roşii,
Sos de roşii peste griş...

Dar când sosul s-a gătat
Din sticla de pe dulap
Ruby s-a pus pe strigat:

**"VĂ ROG, VĂ ROG,
MAI MULT
KETCHUP!"**

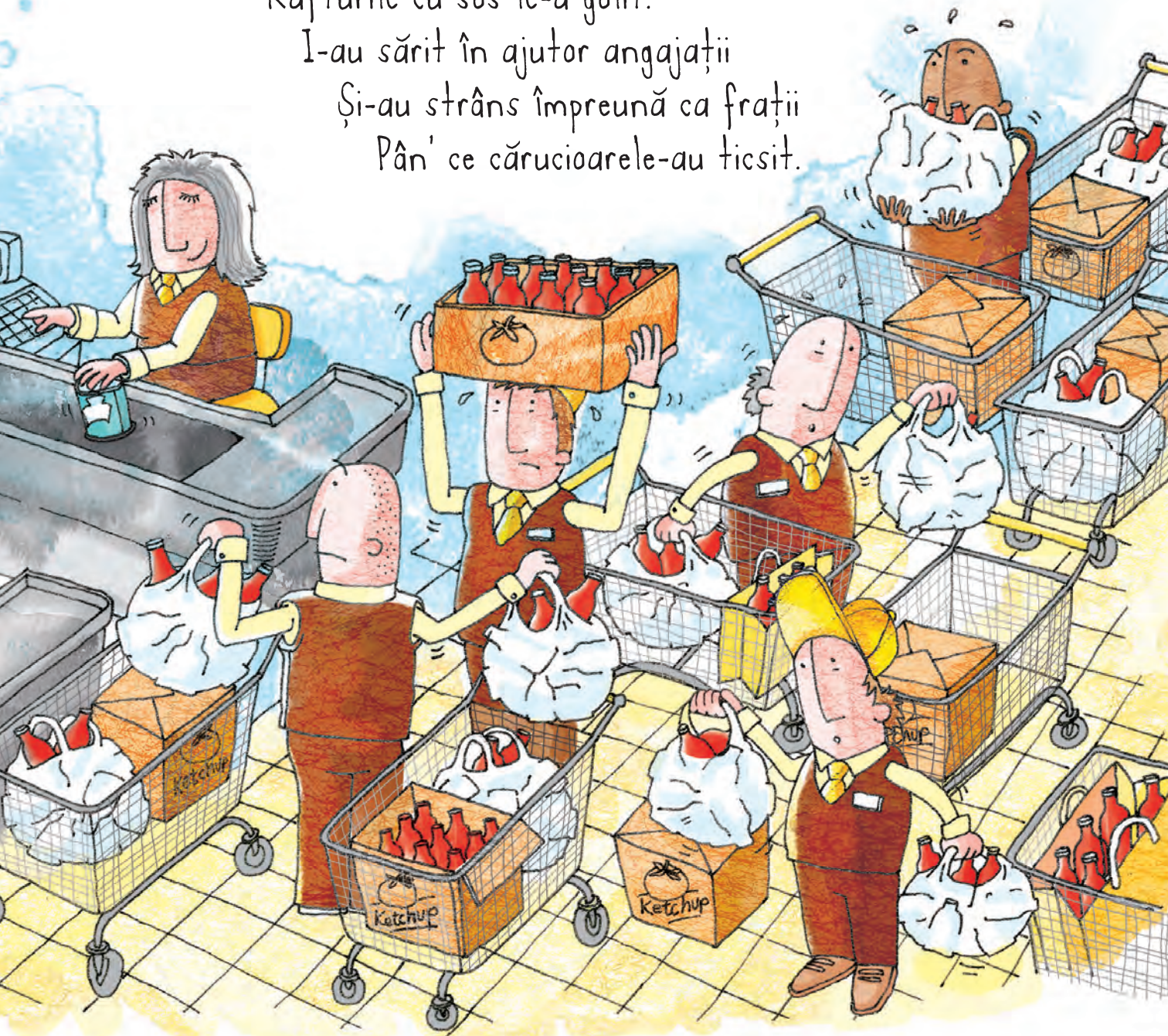

Când Ruby-a crescut mai mare,
O sticlă de sos era prea puțin,
Iar tata-a cumpărat, prin urmare,
Tot stocul din magazin.

Dând fuga la minimarket,
Rafturile cu sos le-a golit.

I-au sărit în ajutor angajații
Și-au strâns împreună ca frații
Pân' ce cărucioarele-au ticsit.

Într-o noapte, buimac de somn, tatăl lui Ruby confundă biberonul cu sticla de ketchup. De atunci, fetița prinde gustul sosului roșu și-l mănâncă la fiecare masă. Citește despre aventura familiei lui Ruby, care s-a străduit să-i stăvilească micuței pofta de ketchup.